

2009-2010 mokslo metų Vilniaus licėjaus mokinių savivaldos ataskaita

Sveiki, mielieji.

Akimirksniu prabėgo metai ir jau laikas įvertinti nuveiktus darbus, pradėtus, bet nepabaigtus projektus ir mušti sau į krūtinę šnibždant „mea culpa“ turint omeny tuos pažadus, kurie tyliai buvo numarinti. Žvelgdamas atgal dabar jau galiu iš savo pozicijos vertinti, kas buvo padaryta gerai, kur buvo galima padaryti geriau ir kur buvo suklysta. Būtų smagu, jeigu tokių vertinimų viešojoje licėjaus erdvėje atsirastų daugiau, bet suvokių, jog greičiau 2012-aisiais išties ateis pasaulio pabaiga, nei kažkas parašys viešą savivaldos darbų įvertinimą. Kaip bebūtų, sukaupta patirtimi, jei tik kas nors klaus, tikrai tiek aš pats, tiek ir senatoriai, galėsime pasidalinti su naujaisiais licėjaus „valdžios atstovais“. Bet dabar apie darbus.

Visų pirma, norėtūsi atkreipti dėmesį į tai, kuo, drįstu teigti, ši savivalda išsiskyrė. Dar rinkiminių debatų metu pažadėjęs informacijos prieinamumą, stengiausi visomis išgalėmis tai užtikrinti. Ugnės, o vėliau Luko, Rūtos rašytus protokolus (bičiuliai, ačiū už šiuos plunksnos skrebenimus eikvojant savo laisvalaikį!) talpinome www.licejus.lt, o visai netrukus įsiliejome ir į milžinišką Facebook'o srautą. Turint omeny, jog daugelis mūsų pastarajame socialiniame tinkle apsilankome bent dešimt kartų dažniau nei licėjaus svetainėje, tai buvo sėkmingas sprendimas.

Šalia informacijos sklaidos, dar viena itin sėkminga naujovė buvo aktyvus bendradarbiavimas su Licėjaus Alumni. Nors LA ir anksčiau rengdavo seminarą apie studijas užsienyje bei Big Brother projektą, šiemet pabandėme bendrauti aktyviau ir tai leido mums kartu įvykdyti keletą naujų projektų: apklausas apie mokymą(si), Šešėlių dieną, pakviesti pasidalinti patirtimi pirmųjų laidų liceistus, dabar jau pasiekusius karjeros aukštumų. Dvidešimtmečio proga paleisime ir bendromis jėgomis parengtą licėjaus renginių įrašų videoteką. Turiu pripažinti, jog ši bendradarbiavimo su LA sritis teikia daug naujų galimybių licėjaus moksleiviams, ir jie turėtų stengtis tai išnaudoti.

Pastarieji metai pasiūlė naujovių ir renginių fronte. Norėtūsi pasidžiaugti asmenine iniciatyva surengto Šokių maratono pasisekimu ir išreikšti lūkesčius, jog jaunieji liceistai perims patirtį iš šauniųjų ketvirtokų ir išlaikys šį renginį ir kitąmet. Taip pat rudens pabaigoje-žiemos pradžioje liceistų aistras kaitino Protmušio čempionatas, kuris, nors finalinėse kovose nebesurinkdavo daug žiūrovų, į atmintį įsirėžė ir, belieka tikėtis, jog ir šiemet atsiras žmonių, organizuojančių šią proto mankštą. Buvo išlaikyta ir jauki Jazz Pictures tradicija, kuri, vėlgi galima pasidžiaugti, buvo rengiama asmenine kelių žmonių iniciatyva. Kad tik daugiau tokių renginių, kurie gimtų patys savaime be dirbtinių darbų pasidalijimų ir skatinimų! Po ilgujų žiemos atostogų liceistai bene pirmą kartą klausėsi vyresnių kolegų pasakojimų ne apie UK, o apie Lietuvos universitetus. Pilnutėlė skaitykla verčia manyti, jog nesame mes tokie „Tėvynės išdavikai“, kaip kai kurie, ypač iš šalies, mėgsta mus įsivaizduoti, ir mus studijų situacija Lietuvoje taip pat domina. Tokie renginiai turėtų palengvinti liceistų vargus renkantis studijų kryptį, todėl tikiuosi, jog jie bus išlaikyti ir ateityje. Pavasario įsimintiniausia savaitė, viliuosi, buvo Menų, o ne egzaminų sesijos, savaitė, kuri pasiūlė tiek ir kasmet vykstančius renginius, tiek ir keletą naujovių. Nors aktyvumas šiemet nebuvo labai didelis, tačiau LKF išlaikė savo aukštą lygį, šokių, teatro bei piešimo dienos praskaidrino rutiną galybe gyvų pasirodymų bei nuotaikingų parodų, o savaitę užbaigė ne tradiciniai Valio apdovanojimai bei madų demonstravimas, o sėkmingai įsiliejusi naujovė - Šiuolaikinio meno diena. Ar dar pamenate aukštyn kojomis kabančią kėdę kiemelyje, paslaptinę šaldytuvą ar neįvykusį pasirodymą? ;)

Kaip ir kasmet, stengėmės nebūti užsidarę tarp savų sienų ir įvairiais būdais bendrauti su kitomis mokyklomis. Apčiuopiamų rezultatų, deja, kol kas nedavė susitikimai su kitų gimnazijų atstovais bent jau padėjo užmegzti kontaktus ir pasidalinti problemų sprendimo patirtimi. Dar debatų metu pažadėjęs licėjaus atstovą LMP'e noriu patvirtinti, jog šio pažado nepamiršau ir tikiuosi, jog pavasarį, kai vyks nukeltieji LMP rinkimai, licėjus deleguos ir savo atstovą. Nenuostabu, jog naudingiausias ir kartu smagiausias bendravimas su kitomis mokyklomis vyksta

mainų metu. ☺ Antrus metus iš eilės besisveičiaavę Vilniaus Žirmūnų bei Mykolo Biržiškos gimnazijose turėjome galimybę praleisti savaitę viename suole su bičiuliais ne iš licėjaus bei pamatyti mokymosi subtilybes kitur. Iš Kauno liceistai parsivežė ne tik interviu su KTUG direktoriumi, bet ir išvargusius dėl miego trūkumo veidus bei, kaip dar dabar tvirtina Facebook'o sienos, naujas ilgalaikes pažintis. Trumpai tariant – vieni džiaugsmi dėl tų mainų, tad neturėtų jų trūkti ir ateityje.

Galų gale, reiktų apžvelgti darbus, nuveiktus licėjaus viduje. Ilgiausiai trukęs bei daugiausiai jėgų pareikalavęs (po tokios diskusijos mokyklos Tarybos posėdyje nebebūtų baisu lipti kalbėti kad ir į Seimo tribūną) buvo Statuto pataisų projektas. Jo dėka šiemet rinksime senatorius tiesiogine tvarka. Nemažai dėmesio mokslo metų viduryje skyrėme ir pilietinio ugdymo pamokoms: įtikinome administraciją įsigyti L. Donskio vadovėlius bei pagaliau ryžtis atskirti pilietinį ugdymą nuo istorijos. Manydami, jog piliečio ugdymas mokykloje yra ne ką mažiau svarbus dalykas nei trigonometrinės funkcijos, stengėmės, jog liceistai turėtų galimybę pamokų metu diskutuoti aktualiais klausimais, kelti klausimus, susijusius su savo tapatybe, mentalitetu, bendruomene. Techniniai pokyčiai įvyko – pilietinio ugdymo pamokos įtrauktos į tvarkaraštį, o kad jų turinys nebūtų verčiantis demonstruoti savo burnos skersmenį, bendradarbiaudami su mokytojais bei administracija turėtume stengtis ir mes patys. Kreipėme dėmesį ir į licėjaus ūkio reikalus, vis reišėme administracijai pasiūlymus, kaip reiktų tobulinti infrastruktūrą, kad moksleiviams mokykloje būtų jaučiau ir patogiau. Deja, dėl svarbesnių reikalų bei kitų man asmeniškai ne itin suvokiamų priežasčių, ne visada buvome išgirsti, o kai kurie pažadai tiesiog nugrimzdo atminties bedugnėn. Iš tiesų norėjosi, jog kai kurie darbai, nuo mūsų valios jau nebe priklausomi, būtų vykdomi ir be nuolatinio savivaldos baksnojimo ir skatinimo tuos darbus padaryti. Retorinis klausimas – ar TB2 jau turi spinteles?.. Iš tiesų pripažįstu, jog dėl to dalį kaltės prisiima ir savivalda, kuri, kaip matome, nepakankamai „baksnojo“, ir būsiesiems moksleivių atstovams linkiu turėti daugiau kantrybės bei užsispyrimo. Kur kas daugiau... Ieškodami džiugesnių dalykų, turėtume prisiminti atgaivintą Senato taurės krepšinio turnyrą ☺ Jo metu aikštę draugiškai pasidalijo tiek merginos, tiek vaikinai, o kad jau liceistams sporto niekada nebus per daug (tie, kuriems geriausias sportas kūno kultūros metu – miegas savo lovoje ar namų darbai valgykloje, tučtuojau atlikite išpažintį kūno kultūros mokytojoms. Sporto reikia!), belieka tikėtis, jog Senatas ir kitąmet surengs šį turnyrą, galbūt patobulins jo koncepciją ar perims filme „Beiskrepšis“ įtvirtintus žaidimo principus.

Nebesinori kalbėti apie ilgas valandas, praleistas diskutuojant įvairiomis temomis tarpusavyje, su administracija ar mokytojais, tačiau reiktų pabrėžti vieną dalyką – dažnai pasigesdavome balso „iš šalies“. Kartais atrodydavo, jog liceistams iš tiesų nusispjauti, ką savivalda veikia ir ką organizuoja. Geriausiu atveju, galėdavome tikėtis keleto „vartotojų“, ateinančių į savivaldos suorganizuotus renginius pasižiūrėti, pasidžiaugti, pakomentuoti. Žinoma, tam savivalda ir yra renkama, jog rengtų renginius, seminarus ir nemokamų bandelių dalybas (kai tik bus pinigų!), tačiau būdamas tikras, jog daugelio jūsų galvose sukasi galybės puikių idėjų ir pasiūlymų, kartais nusivildavau jų nesulaukdamas. Pabaigdamas šį donelaičių moralą tenoriu pasakyti, jog, mielieji, bent pabandykite nuveikti kažką kitokio, nekasdieniško, nesusijusio su mokykliniu fizikos ar matematikos kursu, ir galbūt pajausite, kad jums tai teikia džiaugsmo, padeda prasiblaškyti po pamokų ir ugdo jūsų asmenines savybes ;)

Summa summarum, negaliu ir tikrai nenoriu įvertinti pastarųjų metų kaip gerų ar blogų – tepadarykite tai jūs, tačiau norėčiau padėkoti už visas valandas kartu Rugilei, Rūtai, Lukui, Rapolui, Alvitai, Ugnei, visiems seniūnams, tyliai kentusiems mano monologus, administracijai ir mokytojams, negailėjusiems savo laiko pokalbiams ir dalinusiems vertingus patarimus, bei kiekvienam jūsų, turėjusiam savo nuomonę apie savivaldos veiklą bei prie jos prisidėjusiems. Ačiū. Sėkmės bei iki susitikimo nepažįstamų miestų gatvėse, kupinose dar neatrastų kvapų, vaizdų, džiaugsmų ir, svarbiausia, žmonių.

Gytis Radzevičius